«Երբ մեզ տանում էին, կայարաններում՝ վագոնների շուրջը հաւաքւում էր բազմութիւն: Նրանց ասւում էր, որ ճակատից հայ ռազմագերիներ են բերում: Մեզ ստիպեցին զինւորական քայլով անցնել Քութայիսի փողոցներով՝ շրջապատւած պահակախմբով ու ժողովրդի բազմութեամբ: Մեզ դարձրին ծաղրանքների ու վիրաւորանքների առարկայ: Մեզ քաղցած

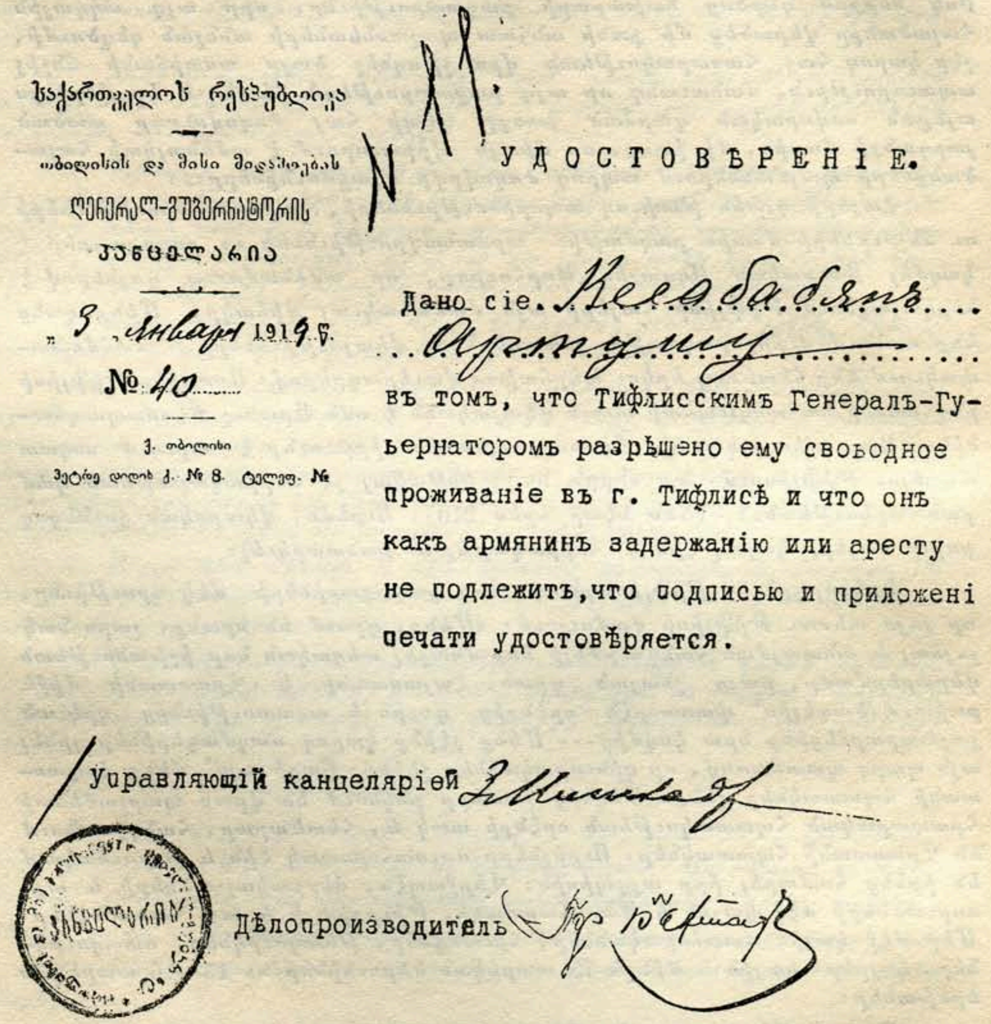

საქართველოს რესპუბლიკა

თბილისის და მისი მიდამოების

გენერალ-გუბერნატორის

კანცელარია

„3" января 1919 г.

№ 40

ქ. თბილისი

პეტრე დიდის ქ. № 8. ტელეფ. №

N 11

УДОСТОВѢРЕНІЕ.

Дано сіе Келабабянъ Аргутину

въ томъ, что Тифлисскимъ Генералъ-Губернаторомъ разрѣшено ему свободное проживаніе въ г. Тифлисѣ и что онъ какъ армянинъ задержанію или аресту не подлежитъ, что подписью и приложені печати удостовѣряется.

Управляющій канцеляріей [подпись]

Дѣлопроизводитель [подпись]

պահեցին: Ձերբակալութիւնից միայն երեք օր յետոյ մեզ տւին եգիպտացորենի հաց և մի գդալ կերակուր: Մեզ դատապարտեցին երկու շաբաթ ապրել բանտերում ամենից հակաառողջապահական պայմաններում, կեղտոտ յատակի վրա, առանց անկողնի, առանց ջրի...

«Մեզ հետ վարւում էին, որպէս ոճրագործների: Մեզնից ոչ նւազ քան 75%ը այժմ հիւանդ է: Մի քանիսը հիւանդացան բծաւոր տիֆով ու մեռան (երդ.—հաւատ. Պապովեանը, Իսախանեանը, հարմոնիք նւագող Գէորգ—